

KAPITEL 1

HVIDT SOM I EN POSE MEL

Der er iskoldt i cirkusvognen. Kasper sidder ved vinduet. Han fryser. Og det er ikke så mærkeligt. Cirkuset er på vej langt nordpå. Kasper ser folk, der står og vifter med flag langs vejen. De har pelshuer på og tykke halstørklæder i alle farver. Ellers er alt hvidt. Træerne er hvide, søerne er hvide, husene er hvide ...

”Hvidt som i en pose mel,” siger Katinka.

Kasper og Katinka har pakket sig ind i striktrøjer, lange underbukser og to par vanter.

Men selv om de har overtøj på inde i cirkusvognen, så fryser de alligevel på kinderne.

Varmen i vognen gik i stykker for halvtreds kilometer siden, og nu er det minus ti grader indendørs.

”Det er næsten varmere udenfor,” siger Kasper. ”Kom!”

Bag cirkusvognen traver Katinkas yndlingshest, Lorenzo. For hvert åndedrag puster den en stor sky af damp ud i luften. Kasper og Katinka hopper op på hesten og rider frem til forenden af cirkuskaravanen. Vejen snor sig ind og ud mellem hvide bjerge og høje snedriver.

Der er en hel del folk udenfor, og mange af dem laver små hop på stedet eller løber omkring for at holde varmen. Alle har ventet på, at Cirkus Pommery skal komme. Det er vinterferie, og cirkuset skal optræde hele ugen i skisportsbyen. Alt er smukt og hvidt, som var det et postkort.

Men pludselig stopper Lorenzo brat op.

Kasper og Katinka er lige ved at falde af. Katinka smækker med tungen og siger til hesten, at den skal fortsætte. Men Lorenzo vil ikke.

”Se der,” ler Kasper. ”Kan du ikke se det?”

Katinka kniber øjnene sammen, men hun kan kun se hvid sne foran dem.

Men så begynder det hvide at bevæge sig.

”Det er jo ... rensdyr,” siger hun. ”Der er mindst ti, nej ... 20 ... eller endnu flere ...”

Nogle folk forsøger at skræmme rensdyrene væk, men de har overhovedet ikke lyst til at flytte sig fra vejen.

”Det her er virkelig noget særligt,” siger Katinka og leder efter mobilen, for at tage et billede.

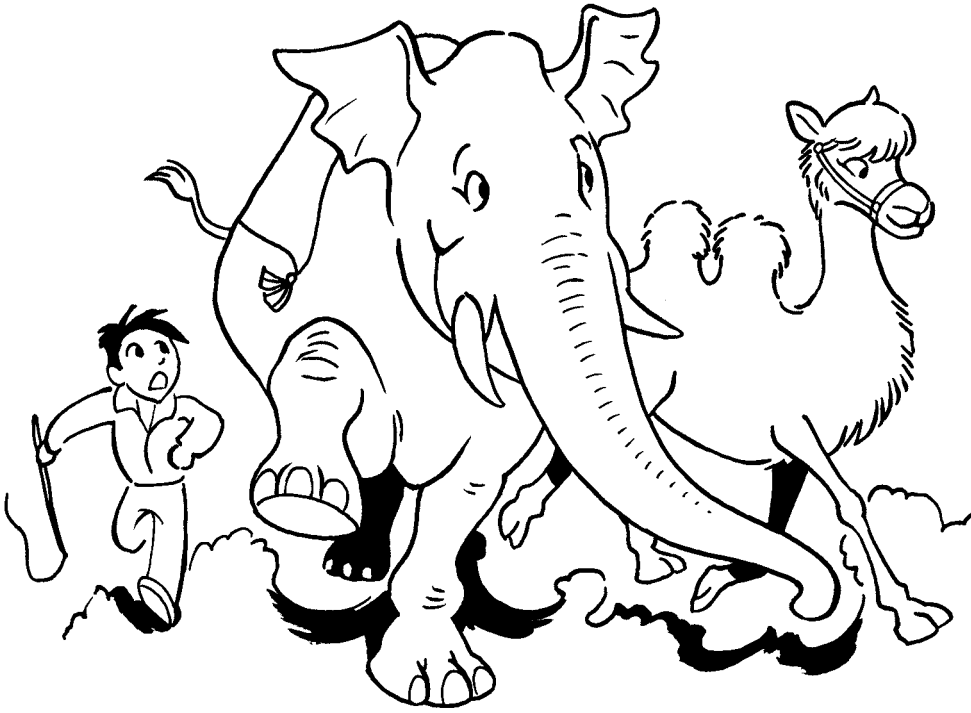
Men før hun får telefonen op af lommen, hører hun en buldrende lyd oppe fra bjerget.

”Hvad var det?” siger Kasper.

Lyden bliver kraftigere, og da de ser op mod bjergets fod, kan de se, at sneen er begyndt at bevæge sig.

”Det må være en lavine!” råber Kasper.
”Vi må gøre noget, hurtigt!”

Han springer af hesten, stormer ind i tigervognen og snupper to piske. Katinka galopperer rundt om rensdyrene og skriger

så højt, hun kan, men dyrene er ligeglade. Samtidig slipper Kasper elefanten Egon og kamelen Klara løs. De har ikke helt vænnet sig til sneen og er lidt usikre. Kasper knalder løs med tigerpisken, og cirkusdyrene farer sammen og begynder at løbe ned ad vejen.

De nærmer sig rensdyrene i fuld fart, og da de er kommet tæt på, udstøder lederen af flokken et brøl.

Den springer på benene, og alle de andre rensdyr gør det samme. Få sekunder senere er renerne væk, men cirkuset står stadig

meget uheldigt placeret. Sneen kommer nærmere og buldrelyden bliver kraftigere og kraftigere.

Katinka pifter, og Kasper kaster sig op på Lorenzo i farten. Sammen rider de ned langs cirkuskaravanen og råber til dyr og folk i cirkusvognene og lastbilerne, at de skal skynde sig.

Netop som de kommer ind i skisportsbyen, hører de sneen vælte ned over den øde vej bag sig.

”Det var tæt på,” hvisker Kasper til Egon, mens han binder ham til en lygtepæl.

Folk kigger ud ad vinduerne i barerne og hotellerne og klapper.

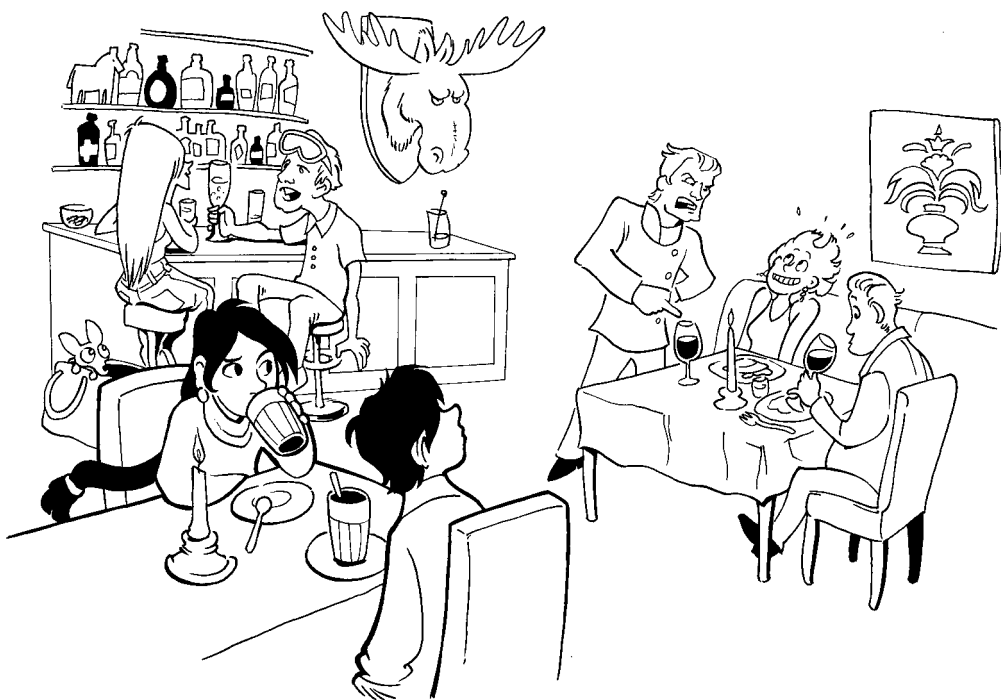
Kasper og Katinka er helte, som de har været det så mange gange før – og et nyt, spændende eventyr kan begynde.

KAPITEL 2

RIG PÅ PLASTER

Det er Halv-Jan Granlund, der har sørget for, at få cirkuset til skisportsbyen. Han er en af cirkusdirektør Fernand Pommerys gamle venner. Halv-Jan er kroejer og tv-kok. Han er kendt for at skælde sine gæster ud, hvis de holder gafflen i den forkerte hånd eller vælger den forkerte slags vin til maden. Og gæsterne elsker at få skældud, så det sker tit, at folk gør noget forkert med vilje.

Nu sidder Kasper og Katinka på Halv-Jans luksuskro og drikker varm kakao. De har fået værelser oven på restauranten, fordi varmen er gået i cirkusvognen.

Mor og far fik ikke den samme luksus. De bor i et omklædningsrum i sportshallen.

Kasper og Katinka ser ud ad vinduet, ud på torvet.

”Alt er så mærkeligt heroppe,” siger Kasper. ”Skibakken går næsten helt ind i byen, og næsten alle lyder, som om de kommer fra storbyen, selv om vi er langt ude på landet.”

Mens de taler, kommer et usædvanligt elegant selskab ind, og gæsterne i restauranten bliver med det samme stille. Folk begynder at pege og hviske. Kasper og Katinka forstår ingenting. De vinker Halv-Jan hen til sig.

”Hvem er det?” hvisker Kasper.

”Åh, det er ingen ringere end grevinde Nora Nuppenblad.”

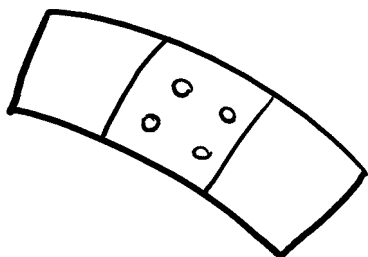
”Aha,” siger Katinka. ”Og hvem er hun?”

Halv-Jan ser på tvillingerne, som om de lige er kommet fra det ydre rum.

”Sig mig, ved I ingenting? Grevinden er

netop blevet skilt fra landets rigeste mand, grev Niels Nuppenblad, manden som opfandt plastikplasteret.”

”Kan man blive rig af at sælge plaster?”

spørger Kasper.

”Jeps! Stenrig. Men han er en rigtig smaskegris. Greven har overhovedet ingen bordskik.

Han spiser, som man gjorde i middelalderen. Han slubrer maden i sig. Ækelt!”

Halv-Jan ser hen mod det fine selskab og sender dem sit flotteste smil. Så ser han igen på tvillingerne og hvisker: ”Han var rig allerede som barn, men det var hans plaster, der gjorde ham til milliardær. Siden skilsmissen har Nora været landets absolut rigeste singlekvinde. Og så er hun rigtig god

til at bruge penge,” ler han. ”Hun kommer her tit og spiser, og hun bestiller altid det dyreste, vi har. Kasper og Katinka smugkigger på grevinden. Hun har dyrt tøj på af de allerfineste mærker. Ædelsten dingler fra ørerne og glimter i brocher og hårspænder. Men allermest glimter det i en fantastisk perlehalskæde.

”Maharajaen af Kashmirs tredje hustru bar den til sit bryllup i 1632,” hører de Nora fortælle. ”Både Madonna og Lady Gaga har ejet den før mig.”

Kasper og Katinka går på toilettet. Ikke fordi de skal tisse. De er blevet nysgerrige, og da de kommer tilbage, sætter de sig ved et ledigt bord præcis ud for båsen, hvor Nuppenblad og de andre sidder.

”Herfra kan vi bedre se,” hvisker Katinka.

På stolen ved siden af Nora Nuppenblad sidder avisdronningen Alicia Alici. Både Kasper og Katinka genkender hende fra tv. Hun har sin egen avis. Der er opkaldt efter hende selv. Mange synes, at hun er småtosset. Hun har været nøgen på forsiden, og inden i bladet har hun badet med piratfisk. Og hun vil gøre hvad som helst for at sælge flere aviser. Nu forsøger hun at få Nora til at skrive artikler til avisen.

”Du skal bare skrive lidt om, hvordan ham *Plasteret* var at leve sammen med,” siger hun og ler. ”Ja, du ved, den slags vores læsere godt kan lide at læse om. Lidt sladder og lidt hemmeligheder. Ikke noget farligt eller pinligt. Det er bare for sjov, ligesom.”

Nora Nuppenblad synes ikke, at det er nogen god idé. Og hun bryder sig ikke om at

lave forretninger ved middagsbordet.

Forlagsredaktør Karl-Otto Sjøgren sidder på den anden side af grevinden. Han er også en gammel ven af familien, selv om han var bedre venner med *Plasteret*. Karl-Otto er fløjet op til bjergbyen for at overtale Nora til at skrive en bog om sit liv sammen med grev Nuppenblad.

”Det bliver en bestseller, og du kommer til at tjene bunker af penge,” siger han.

”Ja, ja,” siger Nora og smiler. ”Jeg har allerede flere penge, end du kan forestille dig.”

Alicia og Karl-Otto Søborg ser surt på hinanden. Hun bliver ikke let at overtale, ser det ud, som om de tænker.

Hele resten af middagen bestiller bogkongen og avisdronningen ikke andet end at blære sig. De taler kun om sig selv og prøver at overgå hinanden med alle de ting, de har gjort og alle de fine folk, de har mødt. Ingen af dem virker egentlig særlig interesseret i at høre, hvad Nora Nuppenblad mener eller tænker.

”Sikke nogen anstrengende mennesker,” sukker Katinka.